

Nejkrásnější Vánoční dárek

Asi jako většina lidí i já mám Vánoce moc ráda. Když jsem byla malá a ještě věřila, že dárky nosí Ježíšek, tak jsem byla vždycky strašně napjatá, co vlastně pod stromečkem najdu. Jak se ten Ježíšek do pokoje dostane a kudy ty dárky přinese? Psala jsem Ježíškovi dopis a v něm byla všechna moje přání. Malá i velká, splnitelná i nesplnitelná. Už na Ježíška nevěřím, ale i tak se na dárky moc těším.

Vánoce pro mě začínají už začátkem prosince, kdy s mamkou pečeme perníčky. Než přijde štědrý den, tak si pečení alespoň 2 x zopakujeme, protože je stačím vždycky všechny sníst. Před domem nazdobíme stromeček a uděláme výzdobu doma. Prosinec se překulí raz dva a už je tady! Dlouho očekávaný den. Štědrý den.

Je krásné mrazivé ráno. Mráz namaloval na okno mého pokoje ty nejkrásnější ledové květy. Střechy okolních domů pokrývá velká peřina bílého sněhu. Za zvuku vánočních koled zdobím stromeček. Čerstvé jehličí krásně provonělo celý byt. Maminka v kuchyni dodělává bramborový salát a chystá řízky na smažení. Jestlipak mě Ježíšek, nebo vlastně moji rodiče, splní konečně moje největší přání? Musím vydržet do večera a potom se teprve uvidí. Už několik let si přeji kromě drobností i jednu věc. Není to dárek jen tak ledajaký. Je velký, inteligentní a z jeho hřbetu je svět nejkrásnější. Ano, přála bych si koně!

Nadešel večer. U krásně prostřeného stolu všichni společně večeříme. I Azor s Ronem, to jsou naši psi, dostali na dvůr slavnostní jídlo. Jsem strašně napjatá, co letos vlastně dostanu. Začínáme rozbalovat dárky. Kromě jiného leží pod stromečkem i nějaká obálka. To jsem asi dostala peníze, abych si něco sama vybrala – říkám si v duchu. Ani se nějak nehrnu do otvírání obálky se svým jménem. Když jsem ji rozbalila a vytáhla její obsah ven, zjistila jsem, že tam vlastně žádné peníze nejsou. Co je to za vtip? Rozdělám složený papír a čtu: „Milá Martinko, jestli jsi byla opravdu celý rok hodná, tak na tebe čekám venku!“ Žádný podpis, žádné jméno – nic! Nechápatě jsem se podívala na mamku s tatškou. Ti se jen tak usmívali. Co to asi může být? Vzala jsem si na sebe bundu a běžela na dvůr. Kromě psů tam ale nikdo nebyl. Co je to má znamenat? Až jsem si všimla, že na dveřích stáje je velká mašle. Asi musím jít tím směrem. Jsou odtud slyšet nějaké zvuky. Že by konečně bylo moje přání vyslyšeno?! Netrpělivě otevírám dveře... A skutečně! Můj vysněný dárek tam stojí. Strakatý koník Američan quarter horse. Samou radostí jsem ani nemohla promluvit. Přišla jsem k němu a opatrně jej pohladila. Byl tak hebký a ani se nebál. Tak konečně mám svého koně! Ten nejkrásnější dárek na světě! Stojím tam vedle něj a nemůžu se na něj vynadávat.

„...Martinko, tak už konečně vstávej!“ ozývá se z dálky mamčin hlas. „Musíme začít zdobit stromeček.“ Pomalu otevírám oči. Co se to vlastně stalo? Venku není žádný sníh, ale drobně prší. Tatínek dává stromeček do stojanu a maminka cosi chystá v kuchyni. „Tak už vylez lenochu, nebo chceš celý den proležet v posteli?“ pobízí mě tatínek. A tak zjistíuji, že to byl jenom sen. Ale moc krásný sen. Tak nějak bych si představovala svůj nejhezčí vánoční dárek.